

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Bjovulfs Drape eller det Oldnordiske Heltedigt

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 502. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1841_709-txt-shoot-idm1553/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

godt end *Engelskmand* og *Tydskere* vil tale hans Søg.

I Henseende til *Halvands-Sønnerne* er *Bjovulfs-Dræpens* Skjald for saavidt enig med *Saxo*, at *Hrodgar* og *Halga* saabenbar svare til *Roe* og *Helge*, og at *Roe* blev berømt af det ny *Konge-Sæde*, han grundede, men medens *Saxo* følger *Helge*, holder *Drape-Skjalden* sig til *Roe*, og råber hun ved Kiendingen „*Bravkar!*“ at det skal være *Helge* ufortalt.*) Nu er det vel saa, at vi ingenlunde kan lægge *historisk* Vægt paa alt det Døilige, Skjalden fortæller haade om *Hrodgar* og hans Dronning ved *Bjovulfs* Besøg i *Hjorte-Borgen*, da *Æventyret* med *Troldene* saabenbar bestaaes paa hele *Gulthufskets* Vegne, og *Hrodgar* altsaa kun er Vært paa alle *Skjoldvaegers* Vegne, men deels har den betænksomme Skjald dog vist sine gyldige Grunde til at give *Hrodgar* *Æren*, og deels har *Hjorte-Borgen*, med Dronning *Foltve* (*Wealhdeow*) og hendes Sønner, med Prindsesse *Freyvor* (*Freaware*), Prinds *Rolo* (*Hrodulf*), *Konge-Vennen* *Æsger*, *Irmenlaus* Broder, den skeetbiede Drost *Hanfod* *Eglausun*, og den høviske *Fulgar* *Vendelbo*, saa eiendommeligt et Præg, at man slet ikke kan tvivle om, der jo i det *Syvende* Aarhundrede har gaaet mærkelige Sagn om Kong *Roe* paa *Hjorteborg* eller *Hertegaard*, som i det *Tolvte* var traadt tilbage for de langt større om *Rolo* i *Leire*. Her at gaae ind paa alt det Enkelte vilde føre for vidt, men det dunkle Sagn om Prindsesse *Freyvor* dyveler jeg saameget heller ved, som det siden sidst har faaet ad-

*) *Halga* til er nemlig vores: *Helge* *Bravlarl*.

skillige Oplysninger, der lade os skimte hele *Sammenhængen*. Den første Oplysning gav et lille Digt af *Exeter-Bogen*, som jeg kalder *Vidsids-Maal*,*) hvor blandt mange andre Konger og Fyrster ogsaa *Hrodulf* og *Hrodgar* nævnes med det Skudsmaal, at af alle Frænder holdt de længst Fred med hinanden, efterat have fordrevet *Vikingerne*, båret *Ingels* *Odd* og nedslæbt *Maglebærderne* (*headbeardra fœym*) paa *Herthegaard* (et *Heorot*), thi heraf saae man klart, at det virkelig var *Roes* Datter, som skulde have *Maglebærdernes* Prinds. Man sluttede nu ogsaa deraf, at han hed *Ingel*, og det saameget sikkrere, som dette Navn ogsaa findes i *Dræpen*, men derved kom man paa *Vildspor*, thi deels nævnes denne *Ingel* som et levende Menneske efterat *Maglebærdernes* Prinds er død**), og deels faaer man to Bødre til ham, baade *Frode* og *Fittergild****). Hvad enten det derfor har været *Vidsids* Mening eller ikke, kan jeg dog see, der aldrig bliver Mening i det Hele, med mindre man tager det saaledes, at *Freyvor* var først lovet til *Frodes* lystige Søn (vist nok *Ingel*), men

*) Dette Digt, først daarlig trykt (under Navn af „*The Traveller's Song*“) hos *Campbeare* 1826, siden ret godt hos *Kemble* hævved *Bjovulf* 1835, er af samme Slags som *Nornagests* Sagn, saa Skjalden lader en *Vidsid* (ligesom *vidfœrull*) opregne alle de berømte Navne, han kender, og det er löierligt nok, at livende Mænd kan tage det for en virkelig Reise-Beskrivelse, skjøndt Reisen fra *Emanvik* til et godt Stykke forbi *Rote* vilde ikke være stuet kortere end *Nornagests* fra *Fatningerne* til *Olav Tryggvæsen*.

**) See hos *Ribl* v. 4113 og 4124.

**) Sammesteds v. 4046 og 4068.

siden blev *Roe* af andre Tanker^{*)}, og vilde til godt Forlig giftet hende med *Maglebardernes* her ubenævnte Prinds, hvis Fader *Villegild* var faldet i et Slag mod de *Danske*. Dette Fornuft-Giftermaal forpurrede imidlertid den gamle *Maglebard*, der fik saa ondt i Øinene af at see Prindsen gaae over Gulvet med den *Danske* Prindsesse, at han holdt for dem, og opøeggede Ungersevenden med bilende Ord, til han foer i Harnisk og fik sin Død. Ventelig vilde nu den forsmædede *Ingel* ikke lide paa Krogen, men bød heller *Roe* Spidsen^{**)} som *Vidsid* melder, *Rolv* og *Roe* dog fik böiet; og hermed passer det godt nok, at *Bjovulf* saae *Freyvor* gaae for Borle i sin Faders Skænke-Stue. Gift maa *Ingel* imidlertid dog nok være blevet, thi den *Agner Ingel-søn*, der skulde været gift med *Rolvs* Syster *Rude*, men blev paa sin Bryllupsdag usattes med *Bjarke* og faldt smilende for hans Sværd, ligner ham op ad Dage, og det er morsomt saaledes at see *Bjovulfs*-Drapen fortsat hos *Saxo*^{***)}

Herved mindes vi om Forholdet mellem *Roe* og *Rolv*, som vel haade *Bjovulfs*-Drapen og *Vidsids*-Maal

*) V. 4037 hos Rhl. sees nu i Skindbogen saaledes ud ... fad þes geworden, og da w er Rimstaven, har der vist staaet „wafan“ af wafian (det Engelske to wave), at walle eller tilbidsatte, og skiondt jeg ikke for tage mig paa at helbrede hele den vækbrudne Linie, kan jeg dog see, der maa have staaet om Skjoldung-Vennen, at han gjorde en Streg i Regningen, og fandt det klogt med det Pigebar at standse en Krig.

**) Ved v. 4123 siger nemlig Rimstaven os, der er i det mindste en Linie borte, saa man maa tale forsigtig.

***) Saxo hos Steph. S. 30 og 36. Danske I. 102 og 126.

